

Μ.Μ.Ε. & Ανθρώπινα δικαιώματα

Νικόλας Κανελλόπουλος, Δικηγόρος – Σύμβουλος Δ.Σ.Α.

Εκδότης Περιοδικού «ΔΙΚΑΙΩΡΑΜΑ»

Δεν υπάρχει αμφιβολία για τη σπουδαιότητα των ΜΜΕ στο σύγχρονο βίο, καθώς αποτελούν τον ακρογωνιαίο και θεμελιώδη ταυτόχρονα λίθο της ενημέρωσης των πολιτών, της λειτουργίας του δημοκρατικού πολιτεύματος αλλά και της ενίοτε ανάδειξης πτυχών πιθανών άνομων συμπεριφορών.

Όμως συν το χρόνο και τη δημιουργία της ιδιωτικής τηλεόρασης τα ΜΜΕ εκτραχύνθηκαν από την κβαντική τροχιά τους και μεταμορφώνονται πλέον με έπαρση και αλαζονεία σε υποκατάστατα της εισαγγελικής αρχής, σε δήμιους της εποχής του μεσαίωνα και καταλύτες των εγγυήσεων των δημοκρατικών αρχών και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην προσπάθειά τους να ικανοποιήσουν το αδηφάγο τηλεοπτικό κοινό που διψά για την υπερβολή, την οποία και ανατροφοδοτεί.

Έτσι, από όργανα αποκάλυψης της εϊδησης και των παραβάσεων, μετουσιώνονται σε αποδομητικό παράγοντα τόσο αυτόνομων και μεμονωμένων προσωπικοτήτων που ευτελίζονται, καθαιρούνται και διαπομπεύονται στα τηλεοπτικά παράθυρα, αλλά και σε μηχανισμό αποσύνθεσης θεσμών, αρχών, δικαιωμάτων και ηθών.

Πιο συγκεκριμένα, η πιο ανησυχητική εκδοχή της τηλεοπτικής ασυδοσίας, των τηλεδικών και της "αυθεντίας" τηλεπαρουσιαστών, δημοσιογράφων και καναλαρχών, έγκειται στο γεγονός ότι έχει πλέον τη δυναμική να ξεπεράσει τον εξευτελισμό της μονάδας, τη διαπόμπευση, τον κοινωνικό και ηθικό στιγματισμό της και δύναται να διαμορφώνει κοινωνικό κλίμα, πολιτική αστάθεια και ανασφάλεια,

αφού ακόμη και οι τρεις εξουσίες (εκτελεστική, δικαστική, νομοθετική) δείχνουν να υποτάσσονται μπρος στην δήθεν "τέταρτη" υπερεξουσία- τον τύπο και τα άλλα ΜΜΕ- υποκλινόμενες στη δύναμη τους.

Και ακόμη παραπέρα, ο λαός, το δημόσιο αίσθημα, κλονίζεται περισσότερο στον φόβο αντιπαράθεσής του με τα κανάλια, παρά στην απειλή λογοδοσίας ενώπιον της δικαιοσύνης. Ο δημοσιογράφος "νομιμοποιείται" να διεισδύει στον ιδιωτικό βίο, να παρακολουθεί, να υποκλέπτει συνομιλίες, να απειλεί και να τρομοκρατεί για την δήθεν αποκάλυψη ανομημάτων, που σαν ενέργειες υπηρετούν τον αυτοσκοπό των ΜΜΕ, που δεν είναι άλλος από την εισροή εσόδων στο κανάλι από την προσέλκυση διαφημιζομένων. Έτσι, αμβλύνονται αξίες και αρχές, λιθοβολούνται πρόσωπα και πράγματα αδιασταύρωτα, απροβλημάτιστα και ακούραστα

στην μάχη του ποιος θα προλάβει να αυξήσει τα μηχανάκια μέτρησης της τηλεθέασης, ενώ καταργείται η βασική αρχή του νομικού πολιτισμού ότι είδηση αποτελεί η καταδίκη από τα θεσμοθετημένα όργανα της πολιτείας και όχι η υποκειμενική και ανεύθυνη εν πολλοίς κατηγορία.

Μέσα σε όλη αυτή την αποσασθρωμένη κατάσταση, όπου όλοι συνειδητοποιούν την έκταση της, διαφωνούν αλλά δυστυχώς την ανέχονται θελκτικά σαν να είναι φυσιολογική, αναδύεται η ανάγκη επαγρύπνηση των ανθρώπων του πνεύματος, των ευαισθητοποιημένων προσωπικοτήτων, αλλά και των θεσμικών φορέων, η ανάγκη να αντιδράσουν, να διαμαρτυρηθούν εμπράκτως και να αντισταθούν σε μια προσπάθεια αποκατάστασης των ηθών, της διαφάνειας και των ανθρώπινων δικαιωμάτων, η προσβολή των οποίων δυστυχώς σε ηθικό επίπεδο καταμαρτυρεί, παρά την υποκρισία που μας χαρακτηρίζει, ολοκληρωτισμό και μεσαίωνα.